

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

104. Descriptiones Inanimorum: Insulæ Fortunatæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70090)

de mari in lacus eorum apertos, atque ibi falsamenta populari, conuertit in se custodum indignationem assidue furum immodici. Sepes erant his obiectæ, sed has transcendebat per arborem, nec deprehendi potuit nisi eanum sagacitate. Hi redeuntem circumuolere noctu, conciti que custodes expaue re nouitatem. Primum omnium magnitudo inaudita erat, deinde color maris obliti odore diti. Quis ibi polypum expectasset, aut ita cognosceret? cum monstro dimicare sibi videbantur. Namque & afflatu terribili canes agebat, nunc extremis crinibus flagellatos, nunc robustioribus brachijs clauarum modo incussos, ægre que multis tridentibus confici potuit. Ostendere Lucullo caput eius dolij magnitudine, amphorarum xv, capax, atque (vt ipsius Trebij verbis utar) barbas, quas vix utroque brachio complecti esset, clauarum modo torosas, longas pedum acetabulis siue caliculis vrbalibus peluuium modo, dentes magnitudini respondentes. Reliquæ asseruatæ miraculo, rependere pondo dcc.

le(marinum loquor) plerumque index futuræ tempestatis, aut tranquillitatis adnunctus esse solet nauigantibus. Denique, cum procellam ventorum senserit, calculum validum arripit; eumque velut saburram vehit, & tanquam anchoram trahit, ne excutiat fluctibus. Itaque non suis se librat viribus, sed alieno stabilit, & regit pondere.

P O M P I L V S
natans.

Ex Plinij lib. 9. cap. 13.

Descriptio CIII.

Pompilus supinus in summa æquorum peruenit, ita se paulatim subrigens, vt emissa omni per fistulam aqua, velut exoneratus sentina, facile nauiget. Post duo prima brachia retorquens, membranam inter illa miræ tenuitatis extendit. Qua velificante in auras, cæteris subremigans brachijs, media cauda, vt gubernaculo se regit. Ita vadit alto, liburnicarum gaudens imagine, & si quid pauoris interueniat, hausta se mergens aqua.

E C H I N V S.

Ex Ambrosij. Hexam. c. 9.

Descriptio CII.

Echinus animal exiguum, vile, ac despicabi-

D E S C R I P T I O N E S I N
animorum.

I N S V L Æ F O R T V N A T Æ.

Ex Platone, in Axiocho.

Descriptio CIV.

Οσοις μὲν οὖν ἐν τῷ ζῆν δαίμων ἀγαθὸς ἐπέπιπτε, εἰς τὸν ἑὸς εὐσεβῶν χωρὸν οἰκίζονται, ἐνθα ἀφρονὸι μὲν ἔσονται ἀγαθὰ γονῆς βροῦσι, πηλαὶ δὲ δάτων κεραιῶν ἴεσι, πάλτοιοι δὲ λειμῶνες ἀνδρασι ποικίλοις ἐπιζόμενοι.

Quibuscumque in vita fors melior aspiraue- rit, sedes incolunt piorum, vbi omnes horæ scætant omnigena fructuum vbertate, fontes puris labuntur aquis, varijs prata floribus innumera vernant. Conuentus sunt Philosophorum, theatra poetarum; exultantium co- rona,

Cccc

ronæ,

Διαπειθαῖ τὴν φιλοσοφίαν, καὶ θεὰ τὰ ποιητῶν, καὶ
κύβητοι χοροί, καὶ μουσικὰ ἀκροσμάτα, συμπόσια
σεπολυτελῆ, καὶ εἰλαπνεαὶ ἀλοχορήγησι, καὶ ἀκί-
ρα. Ὁ ἀλοπία, καὶ ἡδὴ αἰ δίατα, οὔτε γὰρ χεῖμα
σφοδρὸν, οὔτε θάλασπος ἐγγίνετα, ἀλλ' οὐκ ἐνκρατός
ἀνρ χεῖται, ἀπαλοῖς ἡλὶς ἀκλίτον ἀνακίρα, μένος.

ronæ, musiciq̄ue concentus: ad hæc instructa
geſialiter conuiuia, & ipsa se suggerens victus.
affluentia, indolentia immortalis, iucunda vi-
ctus ratio. Non enim frigus illis, non æstus est
grauis, sed temperatus aër funditur, miti-
bus solis radijs illustra-
tus.

M V N D V S.

Ex Minutio Felice, in O-
rauiō.

Descriptio C V.

Quid enim potest esse tam apertum, tam
confessum, tamq̄ue perspicuum, cum oculo
in cœlum sustuleris, & qua sunt infra, su-
praq̄ue, lustraueris, quàm esse aliquod numen
praestantissimæ mentis, quo omnis natura in-
spiretur, moueatur, alatur, gubernetur? Cœlum
ipsū vide, quàm latè tenetur, quàm rapidè
voluitur, vel quod in noctem astris distingui-
tur, vel quod in diem sole lustratur: iam scis,
quod sit in eo summi moderatoris mira, & di-
uina libratio: vide & annum, vt solis ambitus
faciat, & mensem; vide vt Luna auctu, senio,
labore circumagat. Quid tenebrarum, & lumi-
nis dicam recurſantes vices, vt sit nobis operis,
& quietis æterna reparatio? Relinquenda verò
astrologis prolixior de syderibus oratio, vel
quod regant cursum nauigandi, vel quod a-
randi, meteandiq̄ue tempus indicant: que sin-
gula, non modo vt creaturæ, fierent, dispo-
nerentur, summi opificis, & perfectæ rationis
eguerunt; verum etiam sentiri, perspicui intel-
ligi, sine summa solertia, & ratione non pos-
sunt. Quid, cum ordo temporum, hac frugum
stabili varietate distinguitur? nonne auctorem
suum, parentemq̄ue testatur? ver æquè, cum
suis floribus, & æstas cum suis messibus, & au-
tumni maturitas grata, & hyberna oliuitas ne-
cessaria: qui ordo facilè turbaretur, nisi maxi-
mâ ratione consisteret.

Iam prouidentie quantæ? ne hyems sola gla-
ce vixeret, aut æstas solo ardore torreret, au-

tumni, & veris inferere medium temperamen-
tum, & per sua vestigia reuertentia anni occul-
ti, & innoxij transitus laberentur. Mari inten-
de, lege littoris liringitur; quicquid arborum
est, vide quàm è terra visceribus animatur; aspice
Oceanum, resluit reciprocis æstibus; vide
fontes, manant venis perennibus; Fluuios in-
tuere, eunt semper exercitis lapsibus.

Quid loquar aptè disposita recta montium,
collium flexa, porrecta camporum? Quid ve-
niantium loquar aduersus sese tutelam mul-
tiformem? Alias armatas cornibus, alias denti-
bus septas, & suadatas ungulis, & spicatas a-
culeis, aut pedum celeritate liberas, aut elatio-
ne pinnarum? Ipsa præcipuè formæ nostræ pul-
chritudo, Deum faceret artificem. Status rigi-
dus, vultus erectus: oculi in summo, velut in
specula constituti: & omnes ceteri sensus, ve-
lut in arce compositi. Longum est ire per sin-
gula, nihil in homine membrorum est, quod
non & necessitatis causa sit, & decoris: & quod
magis mirum est, eadem figura omnibus, sed
quædam vniciq̄ue lineamenta deflexa, sic &
similes vniuersi videmur, & inter se singuli dif-
similes inuenimur. Quid nascendi ratio, quid
cupido generandi? nonne à Deo data est: & vt
vbera partu matureſcente lactescant, & vt te-
ner fortas vbertate lactei roris adolescat.

Vide qua Marcus Tullius habet in eo arge-
mento libro secundo de natura Deorum.

